בס"ד

קונטרס

ילקוט דברות קודש

מאת

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

דברים קילורין לעינים בהשקפה בהירה
לאור המצב הקשה באה"ק

יו"ל ע"י

ועד להוצאת ספרי כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

תשרי שנת תשפ"ד לפ"ק פק"ק קרית יואל יצ"ו

כל הזכיות שמורות להמו"ל ©
ועד להוצאת ספרי כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

להערות והארות יכולין לפנות

845 418 - 4421 ~ 845 662 - 4196

ברכה לראש משביר

ידידינו הרבני החשוב המפואר, יפה פרי תואר, ראש וראשון לכל דבר שבקדושה, במדה מרובה וגדושה, רודף צדקה וחסד ביד רחבה ורוח נדיבה, מכבד ה' מהונו, נודע בצדקת פזרונו, כשמן הטוב תורק שמו, עצה ותושיה ממנו נהנים, מש"ה זכה וזיכה את הרבים בהדפסת ספרי קדמונים, שבחו הטוב מי ימלל, אין גומרין עליו את ההלל

מו"ה פינחס משה לאנדא נ"י

אשר נדבה רוחו
לנדב הוצאת הקונטרס הזה

ישא ברכה מאת ה' וצדקה מאלקי ישעו ויתברך ממעון הברכות בהשפעות טובות וכל מילי דמיטב, ואך טוב וחסד ירדוף אותו כל הימים, רב נחת דקדושה, במדה מרובה וגדושה, ויזכה להמשיך בפעולותיו הנכבדות רבות בשנים בבריות גופא ונהורא מעליא, עד ביאת הגואל

תוכן הענינים

דברות קודש - מוצאי שמחת תורה תשפ"ד ....ג
די תורה'דיגע בליק בשעת א מלחמה - ער"ח שבט תשנ"א ....ה
נאר דער בוכ"ע קען דאס אפשטעלן - כ"א כסלו תשס"ב .... יא
אין כוחינו אלא בפה מתפלל זיין - חוהמ"פ תשס"ב .... טו
ווי אזוי רעדט מען נייעס - ג' וארא תשס"ט ....יז
נקמה נאר דורך השי"ת אליין - ה' תולדות תשע"ה ....כ
קוקן רציחה ברענגט ח"ו רציחה - ס"ג פינחס תשע"א ....כז

קונטרס
ילקוט דברות קודש

דברים קילורין לעינים בהשקפה בהירה

דברות קודש

מוצאי שמחת תורה שנת תשפ"ד לפ"ק
בחצר ביהמ"ד הגדול קרית יואל יצ"ו

וידב בבת יהודה תאניה ואניה

מ'איז געזעצן פריערביים טיש און מ'האט געזינגען א ניגון וואס דער מחבר איז דער הייליגער קדושת לוי, דער הייליגער בארדיטשוב'ער רב ז"ל, מ'האט געזינגען 'נעבעך נעבעך ונחשבת כצאן טבחה', מ'האט עס איבערגעזינגען נאכאמאל און נאכאמאל, יעדער האט פארשטאנען וואס מ'האט געמיינט און וואס מ'האט אינזין געהאט, ס'איז זייער ווייטאגליך די שמועות וואס מ'הערט פון ארצינו הקדושה, ונחשבת כצאן טבחה, ס'טוט זייער וויי, ס'טוט זייער וויי.

זכרתי ימים מקדם, פופציג יאר צוריק, איז געווען א מלחמה אין ארץ ישראל, מ'רופט עס די יום כיפור מלחמה, ס'איז שוין היינט פופציג יאר, חול המועד סוכות איז נאך אנגעאנגען די מלחמה. איז דעמאלטס געווען אן אסיפה ביים פעטער ז"ל וועגן דעם מצב, דעם טאטן ז"ל האט

מען אויך גערופן צו די אסיפה, איך בין געווען א יונגערמאן און איך בין מיט געגאנגען איך בין אויך געווען ביי די אסיפה, איך געדענק ס'איז געווען אין די אושפיזא פון יוסף הצדיק חול המועד סוכות - דער פעטער ז"ל האט געדאווענט מנחה מיטן ציבור, און ער האט מיר מכבד געווען צו דאווענען פארן עמוד, ווייל ס'איז געווען די יארצייט פון די באבע דעם ייטב לב'ס רעבעצין, ד' דחול המועד סוכות - איז געווען אן אסיפה, געדענק איך דעם צער וואס איז געווען על פניו הקדושים פון די חללים צוליב די מלחמה, ער האט זיך זייער מצער געווען.

און מ'געדענקט עס פון נאך פריער, ווען סאיז געווען די אנדערע מלחמה תשכ"ז, די גרויסע צער וואס ער האט געהאט ווען נעבעך אידישע קינדער זענען אומגעקומען.

ס'איז זייער שווער צו זאגן, נישטא גענוג ווערטער ארויסצוברענגען די צער וואס טוט וויי פאר יעדן איד, וירב בבת יהודה תאניה ואניה, אזויפיל הרוגים נעבעך, שרעקליך, שרעקליך וואס מ'הערט.

דער אייבערשטער זאל העלפן ס'זאל נישט מער פארקומען אזעלכע זאכן, ולא ישמע עוד שוד ושבר בגבולינו, אין קיין שום פלאץ נישט, דער אייבערשטער זאל האלטן די רעכטע האנט, דער שומר ישראל זאל האלטן די רעכטע האנט אויף אלע אידישע קינדער בכל מקומות מושבותיהם, מ'זאל זוכה זיין צו די גאולה שלימה במהרה בימינו אמן.

די תורה'דיגע בליק בשעת א מלחמה

בעצרת התעוררות בביהמ"ד הגדול דקהל יטב לב וויליאמסבורג

יום א' בא ער"ח שבט שנת תשנ"א לפ"ק

לומדי תורה היטן אפ די שטאט ירושלים

דער פסוק זאגט (ישעיה סב ו) **על חומותיך ירושלים הפקדתי שומרים**, השי"ת האט געשטעלט שומרים אויף די שטאט ירושלים, און די זעלבע איז אויף די איבריגע שטעט, ווער זענען די שומרים, דער ערשטער שומר איז **הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל** (תהלים קכא ד), דער שומר ישראל איז דער וואס היט אויף אידישע קינדער.

ס'איז ידוע דער מאמר חז"ל (איכ"ר פתיחתא ס"ב) ווען א אמורא איז געקומען אין שטאט האט ער געהייסן מען זאל אים ברענגן די נטורי קרתא, האט מען אים געברענגט פארשידענע פריצים, האט ער זיי געזאגט אילין מחריבי קרתא, די זענען נישט קיין נטורי קרתא, דאס זענען נישט די שומרים, ווער זענען די נטורי קרתא, האט ער געהייסן ברענגן די ספרייא, די מלמדי תינוקת, די וואס זיצן און זענען עוסק בתורה, **די זענען די נטורי קרתא, זיי היטן אפ א שטאט ס'זאל חלילה נישט חרוב ווערן.**

על חומותיך ירושלים הפקדתי שומרים, השי"ת האט געשטעלט שומרים, ווער זענען די שומרי משמרת הקודש וואס היטן אפ די שטאט ירושלים - אדער אלע אנדערע שטעט ווי עס וואוינען אזויפיל אלפים ורבבות אידישע קינדער שומרי תורה ומצות וואס זענען אין אזא סכנה עצומה - דאס זענען די אידן וואס זיצן און לערנען, די תלמידי חכמים

יראי ה׳, די וואס זענען משים לילות כימים, זיצן און זענען עוסק בתורה, די זענען די נטורי קרתא.

ואלה הצאן מה חטאו, די תשב״ר אין ארצינו הקדושה אזויפיל טויזנטער אידישע קינדער שלא טעמו טעם חטא זענען אין אזא סכנה עצומה, מען קען זיך גארנישט משער זיין, מען האט דאס נאך נישט מיטגעמאכט, וואס פאר א סכנה ס׳הערשט דורך די כלי משחיתים, ווער האט דען נישט א קרוב צו א גואל צו א גוטער פריינט אין ארץ ישראל, צו אפילו סתם אידן, כל ישראל ערבים זה לזה, אזויפיל אלפים ישראל זענען אין א צרה, מען קומט זיך צוזאם און ס׳איז א צייט מעורר רחמי שמים צו זיין.

אין א זמן צרה דארף מען מפשפש במעשים זיין

און באמת איז א גרויסע צרה, מען דארף מפשפש במעשים זיין, גארנישט איז נישט קיין מקרה, מען דארף וויסן אז אין יעדע זאך איז דא א יד ה׳ וואס פירט די וועלט, און אויב ער האט געברענגט די צרה איז עס וועגן דעם אז אידישע קינדער זאלן זיך בארעכענען ווי מען האלט. מיר קומען זיך דא צוזאם און מיר בעטן דעם גרויסן רחמנות׳דיגן באשעפער דער אב הרחמים ער זאל רחמנות האבן אויף אידישע קינדער וואס געפינען זיך דארט, זיי דארט זענען מתפלל, און אונז דא קומען זיך צוזאם.

דער פעטער ז״ל (דברי יואל פ׳ תולדות) טייטשט די גמרא (כתובות עה.) ולציון יאמר איש ואיש יולד בה, אחד הנולד בה ואחד המצפה לראותה, סיי ווער ס׳איז געבוירן אין ארץ ישראל, און סיי ווער ס׳איז מצפה לראותה האט א דין ווי א איש ארץ ישראל. זאגט ער ס׳האט א דין ווי דעם אזוי ווי דער רמב״ן (עירובין יז:) זאגט אז די סברא פון עירובי

תחומין איז וועגן דעם, ווייל דארט ווי די מחשבה פונעם מענטש איז, דארט געפינט זיך דער מענטש.

א איד איז מתפלל דורך ירושלים, ווי די גמרא זאגט אז מען דארף מכוין זיין לבו לירושלים, ממילא אז מען איז מכוין לבו בתפלה קיין ירושלים, געפינט מען זיך אין ירושלים, ממילא האט דער גאנצער כלל ישראל א שייכות און א קשר צו די אידן וואס וואוינען אין ארצינו הקדושה. די אלע זענען זיך מצער, עומדות היו רגלינו בשעריך ירושלים, מיר וויינען מיט מיט די אידן וואס זענען דארט בצרה ובשביה, און מען איז מתפלל אז קיינער זאל נישט ניזוק זיין.

פון די ציונים קומט נישט ארויס קיין גוטס

אבער אין די זעלבע צייט ווען מען איז מתפלל צו הקב״ה און מען בעט השי״ת ברחמים ובתחנונים, דארך מען וויסן און האלטן קלאר, זיך נישט אריינצולאזן אין קיין בלבול המוחות, מען דארף צו וויסן קלאר און דייטליך אז מרשעים יצא רשע, מען דארף נישט צו האפן אז פון רשעים זאל זיין א ישועה, מען דארף צו וויסן אז קיין הצלה קען נישט זיין פון קיין רשעים, מען ווייסט דאך נישט מה יולד יום.

דער פעטער ז״ל האט געזאגט אז ער האט מורא אז ס׳וועט נאך קומען א צייט וואס ממש ס׳וועט זיין נסי שמים פאר רשעים, און ס׳וועט זיין נסיונות גדולות ועצומות, דארף מען זיין געפאסט אויף אלעמען, אין אתנו יודע עד מה ווי אזוי דאס עסק וועט זיך ענדיגן, השי״ת זאל אוודאי העלפן ס׳זאל זיך ענדיגן לייכט, און ס׳זאל זיין צום גוטן אן קיין שום צער, מען ווייסט דאך אבער נישט ווי אזוי די ישועה וועט קומען.

אידישע קינדער דארפן זיין געפאסט די מוחות זאל נישט נתבלבל ווערן פון די פראפאגאנדע וואס איז דא היינט, צו די פראפאגאנדע וואס

וועט קומען אין עתיד - אונז ווייס מיר דאך נישט וואס ס׳וועט זיין - אבער היינט איז שוין נישט אזוי ווי פאר צוואנציג יאר, ב״ה דער פעטער ז״ל האט זיך דעמאלטס מייגע געווען ימים לרבות הלילות און מברר געווען מיט אש שחורה על גבי אש לבנה, ער האט דאס אראפגעשריבן לדורות עולם אז מען זאל וויסן קלאר מען זאל נישט כאפן קיין התפעלות אפילו ס׳וועט זיין נצחונות גדולות ועצומות פאר רשעים, דארף מען וויסן אז דאס איז אלעס א כח פון די סטרא אחרא, השי״ת טוט זיך נישט באדינען מיט קיין רשעים, נישט ער מאכט נסים דורך רשעים און נישט ער מאכט נצחונות פאר רשעים, אלעס קומט פון יענע זייט און מען טאר נישט כאפן קיין התפעלות. עס איז קלאר היינט פאר די אלע אידן וואס זיצן דא אין ביהמ״ד, און מען דארף נישט מער ווי א קורצע חזרה איבער׳חזר׳ן די אלע ענינים.

דער איסור משבח צו זיין זייער מיליטער

ס׳שטעלט זיך א שאלה וואס רבים וגם שלמים פרעגן, און ס׳איז אפשר גוט אויסצושמועסן ברבים, מען פרעגט, וואס איז די עולה אז מען זאגט אז דאס ציוני׳סטישע מיליטער איז אזוי שטארק, זיי זענען געשיקטע פילאטן און זיי קענען באווייזן קונצן, סוף כל סוף זענען זיי דאך געשולט, און אפשר קענען זיי בעסער ווי א צווייטן, וואס איז די עולה אז מען טוט דאס משבח זיין.

נאר מ׳קען זאגן א קורצער הסבר, יעדער איד גלייבט אין בריאת שמים וארץ אז ס׳איז דא איין איינציגער באשעפער און ס׳איז נישטא קיין שותפות, יעדער איד גלייבט אין מתן תורה, אנכי ה׳ אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים, השי״ת פירט די וועלט כרצונו.

אבער דער רמב"ם פרעגט די קשיא, אויב אזוי אז השי"ת פירט די וועלט, ווי אזוי איז דאס א מציאות אז ס'זאל זיין א בחירה חפשית, ווי איז דאס א מציאות אז א רשע זאל קענען עסן חלב אדער נבילה, אדער ער זאל נישט וועלן מקיים זיין א מצות עשה, איז דער רמב"ם מסביר אז דאס איז קלאר אז ס'איז דא א בחירה חפשית, ווייל אזוי איז דער רצון הבורא, אבער איין זאך דארף מען צו וויסן, אז א בחירה חפשית איז נאר דארט ווי ס'איז נוגע א מצוה פרטית בין אדם למקום צו אפילו בין אדם לחבירו, אבער א זאך וואס איז נוגע אין הנהגת העולם דארט איז נישט שייך צו זאגן דעם גאנצן עסק, אונז גלייב מיר באמונה שלימה אז השי"ת האט באשאפן די וועלט, און אונז גלייב מיר אין די תוה"ק אז דאס איז א נצחיות, און די תוה"ק האט געזאגט אז אויב חלילה מען וועט נישט האלטן די תורה וועט מען גיין אין גלות, דער גלות איז נישט א זאך וואס איז געקומען פון זיך אליין, דער גלות איז א זאך וואס דער מסבב כל הסיבות האט מסבב געווען, מפני חטאינו גלינו מארצינו. און די זעלבע זאך די גאולה העתידה וואס וועט קומען פון השי"ת, שטייט אין די תוה"ק אסאך מאל ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך ה' אלקיך שמה, די גאולה שלימה איז תלוי אין הקב"ה, און נאר אין הקב"ה און אין קיינעם נישט אנדערש, און אויף דעם איז נישט שייך קיין בחירה חפשית, אויף דעם איז נאר שייך נסיונות.

דער פעטער ז"ל ברענגט אראפ אין דברי יואל (פ' בא) אפס בלתך גואלינו לימות המשיח, דער רמב"ן זאגט איבעראל ווי ס'שטייט אפס איז טייטש אויסשליסליך ס'קען נישט זיין אנדערש, אפס בלתך גואלינו לימות המשיח, וואס ס'האט צוטון מיט די גאולה איז נאר דער איין איינציגער באשעפער וואס ער וועט אויסלייזן אידישע קינדער.

ממילא דאס וואס די משנאי ה׳ נשאו ראש, און האבן כופר געווען אין ביאת המשיח, דאס איז סאך א הארבערע זאך ווי אן עבירה פרטיות בין אדם למקום צו בין אדם לחבירו, דאס איז א כפירה אין עצם הנהגת העולם, וואס דער בוכ״ע פירט די וועלט, ער האט אונז פארשיקט אין גלות און ער וועט אונז אויסלייזן, און אויב טוט מען א זאך אין עניני הגאולה וואס האט צו טון כפירה אין מלכות שמים, און ווי דער פעטער ז״ל ברענגט אראפ אין ויואל משה אז ביי די בני אפרים זענען געווען אין מצרים און זיי זענען ארויסגעגאנגען מיט דרייסיג יאר פריער, שטייט (תהלים עח י) ובתורתו מאנו ללכת, אז זיי האבן נישט געוואלט גיין מיט די תורה. ווייל דאס איז א ענין פון א כפירה וואס האט צו טון מיט די גאולה.

ממילא יעדע זאך וואס האט צו טון מיט די גאולה, טאמער האבן זיי נצחונות איז טייטשט אז דער כח המינות ווערט נתגבר, מען טאר עס נישט משבח זיין, ווייל מען איז משבח די כוחות הכפירה, און מען איז מוסיף כח ואומץ פאר זייערע כוחות, דאס דארף זיין קלאר פאר אונז.

אונז ווייס מיר נאכנישט וואס ס׳וועט זיין, נאר אויב ס׳וועט עפעס זיין דארף מען צו וויסן אז מען זאל זיי נישט משבח זיין מען זאל זיך האלטן קלאר, היינט איז שוין די גאנצע זאך קלאר לעינים אן קיין שום ספק, מען דארף צו וויסן אז העברת פי ה׳ היא לא תצלח, אין דעם קען נישט זיין קיין הצלחה.

*

נאר דער בוכ"ע קען דאס אפשטעלן

בסעודת הודאה כ"א כסלו שנת תשס"ב לפ"ק
קרית יואל יצ"ו

די ווייטאג אויף יעדן איד וואס ווערט גע'הרג'ט צוליב די מדינה

איך האב אמאל געהערט פון טאטן זאל זיין געזונט, האט ער נאכגעזאגט פון פעטער זכרונו לברכה אויף דעם ענין - ס'איז נעבעך געווען ווען אידישע קינדער זענען גע'הרג'ט געווארן - מ'זאגט ביי די תפלת נחם, **לבי לבי על חלליהם מעי מעי על חלליהם, כי אתה ה' באש הצתה ובאש אתה עתיד לבנותה**, וואס איז דער קשר מען באווייינט די חללי ישראל, לבי לבי מיין הארץ גייט אויס צוליב די וואס זענען אומגעקומען, מעי מעי על חלליהם, נעבעך די הרוגים וואס זענען נעבעך גע'הרג'ט געווארן, וואס איז דער קשר, 'כי' איז דאך א נתינת טעם.

האט ער געזאגט אזוי, יעדע אומה ולשון אויב זי איז משועבד אונטער א אנדער לאנד, און זי וויל זיך באפרייען, מ'וויל עס מאכן א באפרייאונגס קריג - ווי מ'רופט עס - מוז מען זיך גיין שלאגן, און אז מען מאכט א מלחמה ווייסט מען פון פריער אז דאס גייט קאסטן קרבנות, און מען זאגט 'ס'איז פארפאלן, א מלחמה קאסט נפשות', און אז מ'וויל עררייכן דעם ציל האט מען נישט קיין אנדערע ברירה נאר מען מוז מקריב זיין קרבנות. דאס איז גוט ביי יעדע אומה ולשון פון די ע' אומות, וואס שלאגט זיך איינער מיטן צווייטן, און זיי ווילן אראפווארפן איין עול פונעם צווייטן.

אבער אידישע קינדער ווייסן אנדערש, אונז גלייב מיר באמונה שלימה אין ביאת המשיח, אונז גלייב מיר באמונה שלימה אז מפני חטאינו גלינו

מארצינו, מיר געגאנגען אין גלות - נישט ווייל מיר האבן נישט געהאט קיין גוטע ארמיי, און נישט וועגן מיר האבן נישט געהאט קיין גוטע גענערעלער, מ'האב מיר נישט געהאט קיין גוטע כלים מיט וואס צו שלאגן זיך - נאר וועגן איין טעם, ומפני חטאינו גלינו מארצינו, ליידער מען האט נישט צוגעהערט צו די דברי תוכחה פון די נביאים אין בית ראשון און פון די הייליגע תנאים בזמן בית שני, וועגן דעם איז געקומען דער חורבן, **און די ישועה פון כלל ישראל וועט זיין אן אומנאטירליכע שלא כדרך הטבע, און עס פעלט זיך צו דעם נישט אויס קיין שום קרבן נישט, גארנישט.**

איז לבי לבי על חלליהם, דאס הארץ בלוטיגט מיר פאר יעדן אומגעקומענעם, **מעי מעי על חלליהם,** ווייל **כי אתה ה' באש הצתה,** דו השי"ת האסט עס אונטערגעצינדן ווייל מיר האבן געזינדיגט, **ובאש אתה עתיד לבנותה,** ווען עס וועט זיין דער רצון פון בורא כל עולמים וועט עס דער אייבערשטער אויפבויען מיט א פייער בנוי ומשוכלל, און עס פעלט זיך נישט אויס צוצולייגן צו דעם קיין פינגער נישט, נאר מען זאל מרבה זיין בתשובה בתפלה ובתחנונים פארן בורא כל עולמים, ממילא איז דאך יעדע קרבן איבריג.

יעצט ווען עס טוט זיך א וועלטס איבערקערעניש, אין איין וואך איז ליידער געווען אזויפיהל גע'הרג'טע, מיט אזויפיהל צו'מזיק'טע, נעבעך אידן זענען זייער צובראכן און זייער צוקלאפט, דארף מען זיך אביסל אויפפרישן די כוחות אין די מוחות, מען דארף וויסן ס'איז א שווערע מצב, פון איין זייט שטייען דא רוצחים, אזעלכע ביטערע רוצחים, ה' ירחם. **און פון די אנדערע זייט, די וואס זענען פון די אנדערע זייט, שטייט א ממשלה מיט א מדינה מיוסד קעגן די תורה ולכל הקדוש לנו, מרשיעי ברית מחטיאי הרבים, און חז"ל זאגן אונז המחטיא את האדם קשה יותר**

מן ההורגו, ס'איז סאך ערגער ווי דער וואס הרג'עט א איד, מען האט שוין ליידער אין ארץ ישראל מעביר געווען על הדת הונדערטער טויזענטער אידישע נפשות, דארף מען זיך אין אזא צייט איינ'חזר'ן, איבער'חזר'ן די תורות, די הייליגע ווערטער וואס מיר האבן אמאל זוכה געווען צו הערן מפיו הקדוש, אז מען זאל וויסן אז ציונות איז אבי אבות הטומאה, ציונות איז שולדיג אין אלע צרות פון כלל ישראל, ציונות האט אריינגעברענגט כלל ישראל אין די ביטערע צרה, פון קיין רשעים וועט קיין ישועה קיינמאל נישט זיין, מרשעים יצא רשע, נאר שלעכטס קען ארויסקומען פון דעם.

מען קוקט זיך איהם, שוין מער ווי פופציג יאר און די רציחות ליידער ליידער ווערן נישט אויפגעהערט, מזמן לזמן איז דא א פויזע, זיי האבן שוין געהאט גרויסע נצחונות, אבער אן עק נעמט נישט צו די שפיכות דמים, ס'דארף קלאר ארויסגעזאגט ווערן, ס'איז שוין געווען אין די יארן מעגליכקייטן אפצושטילן די מהומות, ס'זאל אויפגעהערט ווערן די שפיכות דמים, נאר די ציונים מצדם - ווען ס'איז געווען א עת מוכשר - צוליב תאוות הנצחון און זייער גאות האבן זיי אפגעווארפן דער זמן ווען ס'איז געווען מוכשר צו דעם אז מען זאל קענען עפעס קומען צו א טאלק, מאכן אן עק צו די שפיכות דמים, דאס התנחלות וואס מען גייט ארויס, ווי מען רופט עס אין די שטחים אין די אראבישע געגנט, דאס איז די גרעסטע הפקרות, דאס האט א חלק און אויפרייצן די רוצחים, מען דארף נישט געבן קיין תירוץ פארן רוצח, ס'איז גענוג אז מען געבט איהם א רייץ אויף, און שוין איז דא געוואלדיגע תוצאות.

השי"ת קען צוקלאפן די קליפה אן קיין שאדן פאר אידישע קינדער

און אזא צייט פרעגט מען וואס איז די עצה, איין עצה איז דא, אין לנו להשען אלא על אבינו שבשמים, נעמען דעם תהלימ'ל און זיך אויסוויינען

פארן בורא כל עולמים, ער זאל זיך מרחם זיין אויף כלל ישראל, דער אייבערשטער איז א כל יכול, אונז דארף מיר איהם נישט געבן קיין פלענער, מיר זענען נישט אזוי קלוג, לו החכמה הכח והגבורה צו טוהן וואס ער וויל, אלעס באופן ס׳זאל נישט שאדן פאר קיין אידיש קינד, מען דארף נישט קיין עצות צו דעם, ווייל אונז גלייב מיר באמונה שלימה אין די הנהגה פון בורא כל עולמים.

אבער איין זאך קענען מיר יא זאגן וואס מיר זענען עדות צו דעם, ס׳איז געווען א קאמאניזום אויף דער וועלט, און די קאמאניזום איז געווען מיט אן אימה ופחד אויף צענדליגע מיליאנען מענטשן, ס׳האט באהערשט א גרויס חלק פון דער וועלט, און יעדער האט זיך פארגעשטעלט אז כדי דאס צו קלאפן אז די קליפה זאל בטל ווערן מן העולם, וועט אפקאסטן צענדליגע מיליאנען קרבנות, ס׳האט קיינער נישט אנדערש געקלערט, און ביזדערווייל האט מען געזעהן אז דאס איז צופאלן אזוי ווי א זייפן בלאז, מען האט געזעהן אז ווען פון הימל האט מען געזאגט גענוג!, איז געווען גענוג!, ס׳האט נישט געקאסט קיין אידישע נפשות, און בכלל ס׳איז געווען מנוחה, דער איבערשטער האט א כח, און אונז וועל מיר איהם נישט געבן קיין עצות, ווייל ער ווייסט וויאזוי די זאך דארף געטוהן ווערן, אזוי אז ס׳זאל נעמען אן עק און ס׳זאל נישט שאדן פאר אידישע קינדער.

לערנען די ספרים פון דביה״ק זי״ע

על כל פנים און אזא זמן ווען מען ווערט אביסל מעורבב, די מוחות ווערן מטושטש, איז א זמן מען זאל אפירנעמען די הייליגע ספרים און אביסל ארייגקוקן לערנען, זיך אביסל אויפפרישן אביסל מעורר זיין, מען זאל נישט נשפע ווערן נישט פון די גוי׳אישע גאס, און נישט פון די איד׳ישע גאס.

אין כוחינו אלא בפה - מתפלל זיין

אצל כינוס כללי לאנ"ש חוהמ"פ שנת תשס"ב לפ"ק

וויליאמסבורג יצ"ו

נאר דער הייליגער באשעפער קען העלפן אין דעם מצב

מ'טראכט היינט אריין אין די מצב אויף די וועלט, דער מצב אין ארץ ישראל, ס'איז נורא ואיום, ס'איז נישטא קיין ווערטער אין מויל, נישטא גענוג ווערטער אראפצולייגן וואס אחינו בני ישראל מאכן מיט טאג נאך טאג, שמועות נוראות ומבהילות ונמס כל לב, יעדעס אידישע הארץ צוגייט וואס מ'הערט נעבעך יעדן טאג, אין לך יום וואס האט נעבעך נישט זיין פגיעה, דאס וואס האט פאסירט די לעצטע חודש צוויי באופן נורא ומבהיל, המקום ירחם עליהם.

מ'דארף מתפלל זיין פאר אחינו בני ישראל יושבי ארצינו הקדושה, ס'זאל זיין ימין ה' רוממה, דער אייבערשטער זאל האלטן די רעכטע האנט אויף אידישע קינדער, ער זאל זיי מציל זיין מכל צרה וצוקה, מען זאל ניצול ווערן פון יעדע נזק, ס'זאל נישט זיין קיין שום צער ונזק פאר קיין שום איד נישט.

דער פעטער ז"ל אין די חידושי תורה וישלח תשי"ז - ס'איז געווען דעמאלטס א מצב אזוי ווי יעצט, זייער א אנגעצויגענע מצב, און א פחדים'דיגע מצב - האט ער געזאגט דעמאלטס שלש סעודות תורה, האט ער נאכגעזאגט א גמרא אין חגיגה דף ה', **רבי יוחנן כי מטי להאי קרא בכי**, רבי יוחנן ווען ער איז אנגעקומען צו דעם פסוק האט ער געוויינט, **והיה כי תמצאן אותו רעות רבות וצרות** (דברים לא כא), **אמר רב**, האט רב געזאגט, וואס הייסט עס רעות וצרות, **רעות שנעשות צרות זו**

לזו, איינס שלאגט זיך מיטן אנדערן, כגון זיבורא ועקרבא, איז רש״י מסביר, פאר איינעם איז די רפואה הייס, און פאר איינעם איז די רפואה קאלט, און אויף דעם וואס די רפואה איז הייס שאדט קאלט, און אויף דעם וואס די רפואה איז קאלט איז א סכנה הייס, און אז ס׳קומט זיך צוזאם די צוויי זאכן איז וואס זאל מען געבן, זאל מען געבן הייס שאדט עס פארדעם, זאל מען געבן קאלט שאדט עס פארדעם, דאס איז רעות וצרות.

זאגט ער דארט - ער איז זיך שטארק מתאונן אויפן מצב, ער זאגט אזוי, ס׳איז א געוואלדיגע סכנה אין ארץ ישראל, זאלן חלילה מנצח זיין די אומות העולם לאזט זיך נישט זאגן אין וואספארא סכנה ס׳געפינט זיך דארט כלל ישראל, ווייל זיי זענען באמת רוצחים גמורים, זאלן מנצח זיין די כופרים ח״ו, דעמאלטס וועלן די נסיונות גרעסער ווערן, ס׳וועט נתרומם ווערן די כח פון מינות, און גדול המחטיא את האדם יותר מן ההורגו, איז זייער א ביטערע מצב.

זאגט ער אזוי, ס׳איז דא איין עצה אין אזא מצב, וואס איז די עצה, מתפלל זיין פאר ביאת המשיח, בין תנור לכירים זיך אויסוויינען פאר הייליגן באשעפער ער זאל ארייננשיינען אמונה אין אידישע הערצער, און דער בורא כל עולמים איז א כל יכול, ולה׳ הישועה, אונז דארפן מיר נישט געבן קיין עצות פארן הייליגן באשעפער, ער איז א כל יכול, דאס האט ער דעמאלטס געזאגט.

און די ווערטער וועלן מיר יעצט אויך זאגן, מ׳דארף הייסע תפלות ותחנונים מתפלל צו זיין פארן בעל הרחמים, ער זאל זיך מרחם זיין אויף כלל ישראל, אבינו מלכינו חמול עלינו ועל עוללינו וטפינו, מ׳דארף וויסן ס׳געפינט זיך אין ארץ ישראל אלפים ורבבות שומרי תורה ומצות,

וואס זיי זיצן אין א געוואלדיגע סכנה, מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה, א אימה און א פחד, מ'האט מורא ארויסצוגיין אין די גאס, ס'איז אזא מצב שוין יארן לאנג נישט געווען אין ארץ ישראל, וואס קען מען זאגן אין אזא צייט, אנא ה' הושיעה נא, דער איין איינציגער באשעפער זאל העלפן אידישע קינדער, אין כוחינו אלא בפה, מ'זאל מרבה זיין בתפלה ותחנונים פאר אחינו בני ישראל אין ארץ הקודש.

*

וויאזוי רעדט מען נייעס

יום ג' פרשת וארא שנת תשס"ט לפ"ק
במסיבה לטובת המתיבתא קרית יואל - וויליאמסבורג יצ"ו

אכטונג געבן אויפן דיבור וואס איז מעיקרי האמונה

ס'איז יעצט געווען א איבערקערעניש אין די וועלט, אין ארצינו הקדושה איז געווען א שטיקל מלחמה מיט די שכנים, ס'איז אזוי בשעת המלחמה איז שווער צו רעדן, ס'איז האקעלע ענינים.

איך וויל נאכזאגן וואס ס'שטייט אין ספה"ק על הגאולה ועל התמורה (סי' ע"א) און ער זאגט קורצע ווערטער וואס יעדער איינער ברויך עס געדענקן, ער זאגט אז אין אזא זמן, **יבדק פנימיות לבו**, זאל ער זיך בודק זיין דעם פנימיות הלב, **וישגיח על דיבורו**, און ער זאל אכטונג געבן אויפן דיבור וואס ער רעדט, **כי בדיבורים האלה**, מיט די דיבורים וואס מען רעדט, **תלויים עיקרי האמונה**, איז תלוי די עיקרי האמונה, **ויש אובד עולמו בשעה אחת ובדיבור קל**, מיט איין שעה מיט א דיבור קל קען מען פארלירן וואס מען האט אפגעארבעט עבודות ה' תורה ומצות, אלעס קען גיין לטמיון, ווען מען רעדט א זאך שלא כהוגן.

ממילא קומט אויס אזוי, ווען מען קייט איבער די נייעס, זאל מען וויסן אז מען דארף זייער אכטונג געבן יעדעס ווארט וואס מען רעדט, מען לייגט אריין פירושים און עמקות און טעם, מען צולייגט עס אויף קליין געלט און אויף גרויס געלט, ס'איז זייער האקעלע ענינים, און יעדעס ווארט וואס מען זאגט אין די ענינים, אויב מען גייט אביסל ארויס פון די ליניע קען מען חלילה פארלירן ביידע עולמות, ווי ער זאגט יש אובד עולמו, ער רעדט פון איין עולם, איך האב מורא מען קען פארלירן ביידע וועלטן!.

ס'איז היינט געווארן - נישט קיין ראדיא - א טעלעפאן פאר נייעס, מען לייגט אראפ די נייעס בכל פרטיה ודקדוקיה, און מען גייט אריין מיט א התלהבות, אזוי ווי די טבע איז מען מוז דאך אויפשפילן די געפילן. מורי ורבותי, ס'איז שוין אביסל צופיל, ס'איז אביסעלע איבער די מאס, נישט אביסעלע, נאר היפש היפש איבער די מאס, יעדער זאגט דאס איבער און יעדער איז א מבין, יעדער לייגט נאך צו מדיליה א נופך, מען רעדט דיבורים שלא כהוגן, **מורי ורבותי!, מען רעדט דיבורים שלא כהוגן!, ס'איז א בושה צו זאגן, א סאטמארע חסיד זאל רעדן אזעלכע ווערטער וואס מען הערט.**

מפני חטאינו גלינו מארצינו

מען דארף איין זאך וויסן, און פון דעם טאר מען נישט מסיח דעת זיין, און דאס איז דער עיקר, עצם הקמת המדינה איז א מרידה אין די אמונה פון הנהגת העולם דורכן הייליגן באשעפער, מען דארף צו וויסן **דער אייבערשטער האט אונז פארטריבן אין גלות, ומפני חטאינו גלינו מארצינו, און נישט ווייל מען האט נישט געהאט קיין גוטע גענערעלער און קיין גוטע כלי מלחמה, נישט פאר דעם, נאר פאר דעם איינעם טעם, ומפני חטאינו גלינו מארצינו, בשעת החורבן זענען נאך געווען אזעלכע**

פעהיגע און גוטע סטראטעגיסטן צו געבן עצות, אבער מפני חטאינו גלינו מארצינו.

די גאולה ארויסצוגיין פון דעם ביטערן גלות וועט זיין נאר דורכן הייליגן באשעפער, דער אייבערשטער האט מבטיח געווען ער וועט ארויסנעמען אידן פון גלות, און אוודאי און אוודאי וועט ער מקיים זיין זיין הבטחה, יעדע פעולת בשר ודם פון ארויסצוגיין פון גלות וכדומה איז א עון פלילי שאין דוגמתו, און כלל ישראל איז אנגעזאגט געווארן אויף דעם באזהרה חמורה און מיט עונשים מרובים ר״ל.

חלילה זיך פרייען מיט זייער שמחה

וועגן דעם כל מי שעמדו רגליו על הר סיני דארף צו וויסן אז מען דארף זיך פון דעם ענין אפשיידן, וויסן איך האב מיט דעם נישט שייכות און דאס האט נישט קיין שייכות מיט מיר, התבדלות גמורה, נישט זיך צו פרייען מיט זייער שמחה צו מיט זייער׳ס א נצחון, און נישט באקומען קיין שום התלהבות און קיין שום התפעלות, נאר וויסן קלאר אז די מדינה איז א מורא׳דיגע אומגליק פאר כלל ישראל, סיי בגשמיות און סיי ברוחניות.

די רציחה פון די ציונים

אמת דער אנדערע צד, דאס הייסט דער אראבער, זענען רוצחים אכזריים, אמת. אבער זיי זענען רוצחי הגוף. און די זענען רוצחי נפשות, און המחטיא את האדם קשה יותר מן ההורגו, די זענען פיל ארגער.

דער פעטער ז״ל האט געזאגט, בשעתו איז דאך אויך געווען אזעלכע אנגעצויגענע זמנים, האט ער דעמאלטס געזאגט, אויב חלילה וועלן די אראבער מנצח זיין, איז א סכנה גדולה בגוף, און אויב די ציונים וועלן מנצח זיין איז א סכנה גדולה בנפש. האט ער דעמאלטס געזאגט ס׳איז

נישטא קיין שום עצה אויף דעם, נאר צו בעטן דעם הייליגן באשעפער, דער אייבערשטער איז א כל יכול, ער זאל מציל זיין כלל ישראל, מבטל זיין די מדינה מיט רחמים וחסדים, ס'זאל נישט שאטן פאר קיין שום איד נישט.

ווי אזוי דאס זאל פאסירן, השי"ת איז א כל יכול, ער איז א בעל יכולת אומגעצוימט, לו הכח והגבורה צו ווייזן זאכן וואס א בשר ודם קען דאס נישט פארשטיין, און קען זיך נישט פארשטעלן ווי אזוי אזעלכע זאכן וועלן פאסירן, היפלא מה' דבר.

אונז האף מיר יעדן טאג און יעדע שעה פון טאג ס'זאל מקוים ווערן דער וכל הרשעה כולה כעשן תכלה כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ, ותגלה ותראה מלכותו עלינו בעגלא ובזמן קריב.

*

נקמה נאר דורך השי"ת אליין

אצל שיעור תהלים יום ה' פרשת תולדות שנת תשע"ה לפ"ק

בהיכל המתיבתא קרית יואל יצ"ו

דער ביטערער אומגליק

ירמיהו הנביא איז מקונן (ירמיה ח כג) מי יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבכה יומם ולילה את חללי בת עמי, די הערצער פון כלל ישראל און פון די גאנצע וועלט איז צובראכן אויף שברי שברים, מיר האבן אלע געהערט די שמועה לא טובה מעיר הקודש ירושלים.

קול נהי נשמע מציון, א קול פון א געוויין און א קלאג הערט מען פון ארץ ישראל, כי עלה מות בחלונינו בא בארמנותינו, אין פלטרין של מלך,

בתי כנסיות ובתי ומדרשות זענען א מקדש מעט, ישראל קדושים קומען זיך צוזאם, מ׳שטייט אויף אינדערפרי צו עבודת ה׳, עבודה זו תפלה, האט פאסירט אזא ביטערער אומגליק, בעמדם לפני ה׳ ווען מ׳שטייט ביים דאווענען, מ׳שטייט לפני ה׳ מעוטר בטלית ובתפילין, א איד דאווענט פאר׳ן הייליגן באשעפער, ער איז אנגעטון מיט די הייליגע מצוה פון ציצית און מיט די הייליגע מצוה פון תפילין, ער איז עוסק במצוה, ער דאוונט פארן הייליגן באשעפער, פאסירט אזא ביטערע אומגליק, מ׳ווערט באפאלן פון רוצחים אכזרים, און זיי ווערן נעבעך גע׳הרג׳ט מיט א מורא׳דיגע אכזריות, ס׳זענען גע׳הרג׳ט געווארן פיר אידישע נפשות, תמימי לב יראי ה׳ לומדי תורה מקיימי מצות ה׳, עכטע בני תורה, וואס זענען נעבעך די הרוגים, ה׳ ינקום דמים, חוץ פון די וואס זענען ניזוק געווארן באופן קשה מאד, עטליכע אידן זענען זקוק לרחמי שמים, דער אייבערשטער זאל העלפן און שיקן א רפואה שלימה.

דער נביא איז מקונן, **מי יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבכה יומם ולילה**, מ׳באוויינט בייטאג און ביינאכט, **את חללי בת עמי, בני ציון היקרים המסולאים בפז**, די וואס האבן מקיים געווען דאס וואס שטייט אין פסוק והגית בו יומם ולילה, אויף זיי זאגט ירמיה הנביא ואבכה יומ״ם וליל״ה, אויף אזעלכע אידן וואס זענען מקיים והגית בו ימים ולילה, דארף מען וויינען יומם ולילה.

שבר על שבר יחדיו ידבקון, צרות אחרונות משכחות הראשונות, שוין חדשים און וואכן, אסאך וואכן, וואס ליידער לדאבון כל בית ישראל ווערן נעבעך גע׳הרג׳ט נפשות נקיות טהורות אנשים ונשים וטף, ה׳ ירחם, ה׳ ינקום דמם!.

כלל ישראל אין די גאנצע וועלט וויינט און איז מתאבל אויף די קרבנות נעבעך, הקב״ה די שכינה הקדושה וויינט מיט מיט כלל ישראל, כלל ישראל ישראל שרייט אויס: **ארץ ארץ אל תכסי דמם עד ירא וישקיף ה׳ מן השמים וינקום דם עבדיו השפוך!.**

נקמה נאר דורך השי״ת

מ׳זאגט אין די הייליגע טעג, אבינו מלכנו נקום לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך, דאס איז געזאגט אויף די הרוגים אויך, ׳השם׳ ינקום דמם, נקמה אויף אידיש בלוט וואס איז פארגאסן געווארן, דאס קען נישט און איז נישט מעגליך נוקם צו זיין, נאר דער הייליגע בורא וואס ער איז אין סוף, ער איז בכח נקמה צו נעמען פאר אידיש בלוט, פאר די הרוגים און פאר די אלע הרוגים וואס זענען גע׳הרג׳ט געווארן אינעם לאנגען ביטערן גלות דורך די אלע אומות רוצחים וואס האבן גע׳הרג׳ט אידישע קינדער במשך פונעם לאנגן גלות, השי״ת האט מבטיח געווען ׳כי דם עבדיו יקום ונקם ישוב לצריו׳, אידישע קינדער מאמינים בני מאמינים, אונז האב מיר אמונה שלימה אז דער הייליגע באשעפער וועט מקיים זיין אלע הבטחות, סיי וואס ער האט מבטיח געווען אויסצולייזן אידישע קינדער פונעם ביטערן גלות, און סיי וואס ער האט מבטיח געווען נוקם צו זיין נקמת בני ישראל.

חלילה צו טראכטן אז ס׳איז מעגליך פאר א בשר ודם צו טון א פעולה אין עניני נקמה, די מקור פון דעם טעות שטאמט פונעם רעיון הציוני, צו נעמען גורל כלל ישראל אין די אייגענע האנט, אין די האנט פון א בשר ודם, דאס איז נוגע עניני גאולה.

די פאסירונגען פון די לעצטע חדשים זענען א באוייז אויף דעם, אז נקמה פון א בשר ודם איז גורם צוריק א נקמה, און די קרבנות זענען די

תוצאות און די פירות פון נקמות פון בשר ודם, גייט עס אזוי חבורה תחת חבורה, נפש תחת נפש, ליידער !.

בשל מי הרעה הזאת

דער זמן איז גורם מען זאל אביסל אריינטראכטן אן ערנסטע מחשבה, בשל מי הרעה הזאת, וואס האט גורם געווען די ביטערע אומגליקן, מי יעלה לנו השמימה מודיע צו זיין די חטאים עוונות ופשעים, קיין שום זאך איז נישט קיין מקרה, אלעס ווערט געפירט פון אויבן, אבער אז מ׳קוקט אביסל מיטן פליישיגן אויג, פארשטייט יעדער איינער, יעדער בר דעת, אז דער ענין פון התגרות באומות האט דאס גורם געווען.

די חיות טורפות, די אכזריות׳דיגע רוצחים, זיי דארפן נישט האבן קיין תירוץ אויף רציחה, אבער אז מ׳טוט זיי נאך אויפרייצן, מ׳טוט אלע מיני פעולות זיי זאלן צורייצט ווערן, זעט מען עין בעין די פירות וואס קומט ארויס פון דעם, רחמנא ליצלן !.

דאס וואס לעצטנס גייט מען ארויף אויפן הר הבית מיט א תירוץ צו דאווענען און מתפלל צו זיין, ממה נפשך, פארשטייט מען אז דאס איז במקום המקדש, פארשטייט דאך יעדער איינער אז ס׳איז א איסור כרת פאר א טמא אריינצוגיין אויף דעם מקום, וויל מען קומען מיט אן אויסרייד אז ס׳איז נישט מקום המקדש ממש, איז אויב אזוי וואס איז די צו גיין אהין ?, איז דען נישט דא פלעצער אין ירושלים וואו מ׳קען זען דעם מקום המקדש, נאנט צום מקום המקדש, וואו מ׳קען דאווענען אומגעשטערט און קיינעם נישט אויפרייצן.

יעדער איינער ווייסט און פארשטייט וואס ס׳איז די ענין פון גיין אהין, דאס איז מיטן איינציגן ציל צו ווייזן פאר זיי ׳מיר זענען די בעלי בתים דא !, און מיר זענען די מושלים דא !, און קיינער וועט אונז נישט

איינטיילן וואו אונז זאל מיר יא דאווענען און וואו מיר זאלן נישט דאווענען!׳.

דאס איז די זעלבע תאוה פון די מתנחלים, צו ווייזן פאר יעדן איינעם, מיר קענען וואוינען איבעראל, ווייל מיר זענען די בעלי בתים דא אין דעם לאנד, און דאס איז די שורש פורה ראש ולענה צו אלע צרות און הריגות.

הערשט נישט לאנג צוריק האבן די ראשי השלטון געמאלדן, אז מ׳גייט בויען נאך הייזער פאר אידן אין די מזרח זייט פון ירושלים, צווישן די אראבער, אין די אראבישע געגנטער אין די אראבישע שכונות, אלעס כדי צו ווייזן ׳מיר זענען דא די בעלי בתים!׳, און דאס רייצט אויף די **רוצחים! און ס׳פאסירטליידער וואס ס׳האט פאסירט!.**

ס׳איז נאך דא מופקרים וואס זאגן בפה מלא, אז זענען גרייט אויפצובויען דאס בית המקדש, יעדער איינער פארשטייט וואס ס׳מיינט אז מ׳זאגט אזעלכע דיבורים, וואס פאר א פייער דאס צינדט אן, דער יצר פון שפיכות דמים פלאקערט דאס אויף באופן נורא. יעדער בר דעת פארשטייט אז דאס איז א געוואלדיגע הסתה און התגרות באומות, און דאס זענען ליידער די תוצאות און די פירות פון דעם.

מי יתן, וואלטן אלע ראשי בני ישראל און אלע מנהיגים ארויסגעגאנגען מיט א קול גדול אויף די מתנחלים - און אויף די אלע וואס גייען אין זייערע דרכים, און אויף די אלע וואס זענען נשפע פון זיי - מיט א גרויסע געשריי: עטץ זענען שולדיג אין אלע צרות אין אלע הריגות! און עטץ טראגטס דעם אחריות פאר אלעמען!.

ס׳דא א ווארט פון פעטער ז״ל אין דברי יואל פרשת וישלח (עמוד קנה), ער זאגט, יעקב איז געווען גענוג שטארק אז ער זאל זיך קענען אן עצה געבן מיט עשו הרשע, מיט זיינע מחנות, נאר יעקב האט געוואלט ווייזן א

וועג פאר זיינע קינדער און פאר אלע דורות ביז משיח וועט קומען, אז מ׳טאר זיך נישט רייצן מיט די גוים מיט די אומות קודם ביאת המשיח. און דאס האט יעקב געזאגט, עם לבן גרתי, לא נעשיתי שר וחשוב, כ׳האב מיר נישט גערייצט מיט לבן כ׳האב מקבל געווען דעם עול הגלות.

און דאס קען זיין **בזמן שקול קול יעקב**, ווען דער קול פון אידן איז דער קול יעקב, ׳עם לבן גרתי לא נעשיתי שר וחשוב׳, איך רייץ מיך נישט מיט די גוים, מ׳איז מקבל דעם עול הגלות ווילאנג דער אייבערשטער הייסט זיצן אין גלות, און מ׳גייט אין די דרכים פון יעקב אבינו, דעמאלטס איז דא די הבטחה, אין הידים ידי עשו, ס׳זענען נישט שולט די ידי עשו. אבער חלילה אז מ׳איז עובר אויף דעם און מ׳איז זיך יא מתגרה באומות, דארף מען נישט ארויסזאגן מיטן מויל וואס ס׳איז דעמאלטס, השם ירחם.

בשל מי הרעה הזאת

אונז זאג מיר תשעה באב אין די תפלה פון נחם, **לבי לבי על חלליהם**, מ׳דארף צו פארשטיין דעם דאפלטן לשון ׳לבי לבי׳ על חלליהם.

קען זיין אזוי, איינמאל מיינט מען ׳לבי׳, מיין הארץ איז צעבראכן, מיין הארץ איז פארוויטאגט, מיין הארץ וויינט על חלליהם, אויף די חללי בית ישראל נעבעך, דאס צווייטע איז, מיין הארץ איז פארווייטאגט און מלא טענות אויף די וואס האבן גורם געווען, זיי האבן צוגעשפילט, און זיי האבן געטון פעולות וואס זאל ברענגן די ביטערע אומגליקן.

מ׳דארף ארויסקומען מיט א גרויסע קול מחאה קעגן די וואס פירן אן מיטן בויען אידישע ישובים אין מזרח ירושלים וכדומה, אדער דאס גלייכן אין די אראבישע געגנטן. מ׳זאל וויסן מיט דעם רייצט מען אויף די רוצחים, והא ראיה, די רוצחים קומען פון דארט, דאס ברענגט די ביטערע רציחות די ביטערע אומגליקן, ה׳ ירחם.

לעת כזאת זענען מיר אלע מתפלל, אלע אידן פון די גאנצע וועלט זענען מתפלל צום הייליגן באשעפער, שומר ישראל שמור שארית ישראל, דער הייליגער באשעפער זאל אפהיטן אלע אידישע קינדער, הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל, דער אייבערשטער זאל אפהיטן אלע אידישע קינדער אין די גאנצע וועלט, די חיות הטרף זענען מצוי אין אלע מדינות העולם, שה פזורה ישראל איז אויך אין די גאנצע וועלט, אין אלע מדינות געפינען זיך אחינו בני ישראל, און מ׳דארף האבן רחמי שמים מרובים אין די גאנצע וועלט, און א שמירה יתירה, **זיי ברענגן אריין אידישע קינדער אין א סכנה נישט נאר אין ארץ ישראל, נאר אין די גאנצע וועלט, ה׳ ירחם על כל בני ישראל בכל מקום שהם ויצילם מכל צרה וצוקה.**

מריחוק מקום שיק מיר אונז א כוס תנחומין פאר די צובראכענע אבלים, די משפחות זייערע, המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים, און מיר זענען מתפלל פאר א רפואה שלימה פון די אנדערע אידישע קינדער נעבעך וואס זענען אין א שווערע מצב, דער אייבערשטער זאל זיי העלפן אז זיי זאלן האבן א רפואה שלימה וגמורה בקרוב. זאל דער אייבערשטער העלפן, לא ישמע עוד שוד ושבר בבתי ישראל, און מיר זאלן אלע זוכה זיין אנטקעגן צו גיין דעם גואל צדק במהרה בימינו אמן.

מתוך דברות קודש ס"ג פרשת פינחס שנת תשע"א לפ"ק

בביהמ"ד הגדול קרית יואל יצ"ו

קוקן רציחה ברענגט ח"ו רציחה

אין פ' נצבים איז די תוה"ק מזהיר מיט אַ שטרענגע אזהרה וועגן עבודה זרה, **פן יש בכם שורש פורה ראש ולענה, והיה בשמעו את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשרירות לבי אלך וגו'**, לכאורה דאָס גאַנצע ענין פון עבודה זרה איז נישט צו פאַרשטיין, ווי איז דאָס מעגליך אַז אַ איד מזרע אברהם יצחק ויעקב וואָס עמדו רגליו על הר סיני און ער האָט געהערט אנכי ולא יהיה לך, ווי איז דאָס אַ מציאות אַז אַ איד זאָל אָנקומען צו אַזאַ האַרבע עבירה ווי עבודה זרה.

נאָר די תורה אַליין זאָגט דעם תירוץ, מען האָט זיך אַרומגעדרייט אין מצרים ערות הארץ, ותראו את שיקוציהם, מען האָט זיך אָנגעקוקט און אָנגעזען מיט ראיות אסורות, דאָס ברענגט נאָכדעם אַז למחר אומר לא ידעתי את ה', דאָס ברענגט אַזעלכע האַרבע עבירות. והיה בשמעו את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי, ער טראַכט מיר וועט דאָס נישט שאָטן, ער וועט זיך אומקוקן דאָ און דאָרט ווי מען טאָר נישט, כי בשרירות לבי אלך, נאָכצוגעבן די תאות מיט אַ ראיה אחר ראיה, **דער בוכ"ע האָט אָבער געוואוסט וואָס דאָס גייט ברענגען אַז מען קוקט זיך ליידער אָן ווי מען טאָר נישט.**

אַז מען קוקט אויף די טמא'נע כלי און מען זעט זיך אָן מיט די שפיכות דמים וואָס טוט זיך אין די גוי'אישע מדינה ממש יעדן טאָג איז דאָ רציחה, אַ מדינה פול מיט זוהמא, אַז מען קוקט דאָס איין טאָג און נאָך אַ טאָג, ווערט אָפּגעקילט יעדע רגש יהודי.

מען דאַרף זיך אָפּלערנען אַ מוסר פון דעם, ס׳איז נישט מעגליך נאָר דאָס, ס׳איז נישט אין איין טאָג, אָבער מיט די צייט נאָך אַ טאָג און נאָך אַ טאָג אַז מען קוק זיך צו און מען זעט זיך אָן מיט שפיכות דמים ווערט דאָס אַזוי, ביז מען קומט ל״ע אָן, כשהן יורדין עד לעפר, און ס׳איז נאָך נידריגער ווי עפר.

והחי יתן אל לבו וואָס ס׳מיינט די טמא׳נע כלים, וועלכע?, וועלכע נישט!, אַלע טמא׳נע כלים!, ס׳איז מטמא די אויגן ס׳איז מטמא די הארץ און ס׳רייסט אַרויס יעדע פונק איד, דאָס פּינטעלע איד, דאָס מדת רחמנות פון אַ איד, און ס׳ברענגט אַריין דאָס גאַנצע גוי׳אישקייט, די גאַנצע אכזריות פונעם גוי, ממש מען ווערט נהפך פאַר אַ גוי ר״ל.